

έως ή γονιμοποιός θερμότης του έαρος τὰ ἐκκολάφη.

Ο αριθμός των σκωλήκων διαμετρικῶς κειμένων ἐν τῷ σώματι αὐτῆς εἶνε τεσσαράκοντα, καί τοι οἱ χωρικοί λέγουσιν ὅτι οὐδέποτε εἶνε οὔτε πλείονες οὔτε ἐλάσσονες τῶν 99. Τὸν λήξαντα χειμῶνα οἱ κόρακες ἐφάνησαν ἐκτάκτως πολυάριθμοι· ἐγὼ αὐτὸς εἶδον χιλιάδας τοιούτων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κόρακες ὡς πτηνὰ θορυβώδη δὲν συνεννοῦνται πολλοὶ ἀνευ τινὸς λόγου, ἐζήτησα νὰ εὗρω τὸν λόγον τῆς συσσωματώσεως αὐτῶν ταύτης. Εἶδον δὲ ὅτι ὁ τόπος εἰς ὃν συνηθροίζοντο ἦτο ἐσκαιμένος εἰς βάθος ἐνὸς δακτύλου περίπου. Ἀνασάπτων δὲ καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ ἔδαφος εἶδον ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν κοράκων ἀναζητούμενα ἦσαν τὰ κυττάρια τὰ περιέχοντα τοὺς σκώληκας τῶν ἀκρίδων. Τούτου δ' ἕνεκα ἤ πρὸς τοὺς κόρακας ὑπόληψίς μου πῶς ἐξήθη, διότι ἔβλεπον ἤδη ἰδίους ὄμμασιν ἀπόδειξιν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ κοινῷ καλοῦ ὡς ἐκλεκτὰ μέλη τῆς κοινωρίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἔδαφους ἐφ' οὗ ἐργάζονται εἶνε ἐκτεταμένη λίαν, ὁ καθ' ἑκάστην γινόμενος ἀφανισμὸς τῶν ἀκρίδων εἶνε μέγιστος. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ὅμως νὰ σταυρόνωμεν τὰς χεῖρας προσδοκῶντες παρὰ μόνων τῶν κοράκων τὴν ἐξάλειψιν τῶν σκωλήκων τῶν ἀφανιζόντων τὰ γεννήματα ἡμῶν· διότι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα πλείστα ὅσα ἐπικουρικὰ μέσα ἄτινα ὀφείλομεν νὰ μεταχειριζώμεθα. Ἄλλ' ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ ἐκθέσω αὐτὰ ἐνταῦθα, θὰ παρεξτερεπόμεν τοῦ σκοποῦ μου, διότι τοὺς ὀλίγους τούτους στίχους γράφων τούτο καὶ μόνον ἐπεθύμουν νὰ καταστήσω γνωστὸν, καὶ νὰ ποδώσω εἰς τὸν κόρακα τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ, τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν φιλοκοράκων τις

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς *Ελευθερία* διηγείται τὰ ἐξῆς περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ chignon, τοῦ μεταυχένου κρωδύλου, ὃν αἱ γυναῖκες πρὸ δεκαπενταετίας μετὰ τσοαύτης ἀγάπης μεταχειρίζονται.

« Πάντες οἱ κρωδύλοι δι' ὧν αἱ γαλλίδες (καὶ μετ' αὐτῶν βεβαίως καὶ αἱ τῶν ἄλλων ἐθνῶν γυναῖκες, ἐν αἷς καὶ αἱ Ἑλληνίδες) κοσμοῦσι τὴν κεφαλὴν των, ἐχρησίμωσαν ἤδη ὡς κόσμημα τῆς κεφαλῆς τῶν φακιδῶν, μοναχικοῦ τινος τάγματος τῶν Ἰνδῶν, ἡ ἀπλούστερον τὰ chignons κατασκευάζονται ἐκ τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἀγοράζονται δὲ ἐν Ἰνδοστάνῃ οὕτω πῶς :

« Οἱ Ἰνδοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες πορευόμενοι εἰς προσκύνῃσιν τοῦ Μαχμελά μεγάλου ναοῦ τοῦ Ἀλλαχαβὰδ παρὰ τῇ Καλκούττῃ, καταλείπουσιν εἰς τὸν θεὸν Βράχμαν τὴν κόμην των εἰς ἀνάμνησιν τῆς προσκυνήσεως αὐτῶν, κρεμῶντες

αὐτὰς ἐπὶ ὀριζοντεῖων ράβδων ἐπίτηδες ὑπαρχουσῶν ἐν τῷ ναῷ. Οἱ ἱερεῖς πρακτικώτατα σκεπτόμενοι ὅτι τὸ ἐπόμενον ἔτος οἱ φακίραι θὰ ἐπανέλθωσιν ἔχοντες τὴν κόμην μακρὰν, διότι μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἀκριβείας διατήρουσιν αὐτὴν, ἵνα τὴν ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Βράχμαν, συνάγουσι πάσας τὰς κόμας καὶ τὰς ἀποστέλλουσιν εἰς δέματα εἰς Εὐρώπην καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ καὶ Βιέννῃ κυριωτάτας ἀγοράς.

Τοιαύτην δ' ἐπίδησιν ἔλαβε τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἀπὸ τινων ἐτῶν, ὥστε συνέστη ἐπίτηδες ἐταιρία διαθέτουσα μέγιστα κεφάλαια εἰς ἣν ἐπετρέπη νὰ συνάγει καθ' ἕναστος ἔτος τὰς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀλλαβὰδ ἀφιερουμένας τῶν φακιδῶν κόμας δίδουσα 1200 ρούπια τουτέστι τρισχιλίας νέας δραχμάς.»

Τὴν ἱστορίαν ταύτην τῆς καταγωγῆς τοῦ chignon διηγῆθη κύριός τις ἐπισκεψάμενος τὸν Ἰνδικὸν ναὸν περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ ἰδίους ὄμμασιν ἰδὼν ἀποκοπτομένης τὰς κόμας ἀπὸ τῶν ῥυπαρῶν κεφαλῶν τῶν φακιδῶν. Τσοαύτην δὲ ἀπιδὴν ἠσθάνθησαν αἱ κατὰ τὴν διήγησιν ταύτην παρῶσαι γυναῖκες, ὥστε ὤρσαν νὰ μὴ φορῶσι πλέον chignon κατασκευασμένων ἐκ τριγῶν ξένων, ἀλλὰ νὰ εὐχαριστῶνται ἔχουσαι μόνας τὰς τρίχας τῆς ἰδίας των κεφαλῆς. Καὶ νὰ σας εἴπωμεν δὲν ἔχουσι καὶ ἄδικον. Λογικωτάτη ἡ ἀπόφασίς των αὐτῆ.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ παλαιόσα κατὰ τῆς ἀσυνέτου παραφορᾶς τῶν ριζοσπαστῶν. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ πόλις τῶν Βορδιγάλων ἐξελέξατο ἐν ἀναπληρωματικῇ τινι ἐκλογῇ βουλευτὴν τὸν γηραιὸν συνωμότην Βλαγκῆ, διατελοῦντα ἐτι ἐν τῇ εἰρατῇ, διότι διωργάνωσε τὴν κατὰ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως στάσιν, διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων. Ὁ Βλαγκῆ εἶνε ὁ Νέστωρ τῶν Γάλλων δημοκρατικῶν. Ὀγδοηκοντούτης περίπου, ἤρξατο μεῖραξ ἐτι νὰ συνομνύη κατὰ τῶν καθεστώτων, διήλθε τὸ ἡμισυ τοῦ βίου του ἐν ταῖς φυλακαῖς, κατεδικάσθη τρίς εἰς θάνατον καὶ ἐπληρώθη ἀπαξ βαρέως ὄπισθεν τῶν ὀδοφραγμάτων. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ ἀδιόρθωτος συνωμότης, ὁ τσοαύτας προκαλέσας σιχηνάς αἵματος, ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν γνωριζόντων αὐτὸν ἐκ τοῦ σύγγυος ὡς ἀνὴρ ἡμερος, ἀκέραιος, φιλόανθρωπος, ἀγαπῶν τὰ ἄνθη καὶ τὰ πτηνὰ.

Κατ' αὐτὰς ἐμελλε νὰ γείνη δοκιμὴ ἡλεκτρικῆς τινος λυχνίας πρὸς φωτισμὸν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης. Ὑάλινος κύλινδρος προσαρμολόμενος ἐπὶ τοῦ κράνου τοῦ δύτου περιέχει ἡλεκτρικὴν λυχνίαν ἐκ χαλκοῦ ἐστλιθωμένου. Οἱ ἄνθρακες εἶνε οὕτω πῶς διατεθειμένοι ὥστε νὰ διαρκέσασιν τέσσαρας ὥρας. Παράγεται δὲ ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐκ στήλης συγχειμένης ἐξ 20 μέχρι 40 στοιχείων Βούνσεν ἀναλόγως τῆς ἐντά-

σεως τοῦ φωτός ἢν θέλομεν νὰ ἔχωμεν. Ὁ πυθμὴν τῆς λυχίνης ἔχει κυτία δι' ὧν διέρχονται τὰ σύρματα, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου δύναται τις νὰ διακρίψῃ ἢ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς στήλης χωρὶς νὰ ἀποχωρήσῃ τὰ σύρματα. Νῦν δὲ κατὰ πρῶτον γίνεται τοιαύτη ἀπόπειρα φωτισμοῦ τοῦ βυθοῦ τῶν θαλασσῶν διὰ τῆς προσθήκης φωτιστικῆς ἐστίας εἰς τὸ κράνος τῶν δυτῶν.

Γνωστὸν δ' εἶνε ὅτι καὶ τὸ τηλέφωνον ἐφηρμόσθη εἰς τὰς ἐργασίας τῶν δυτῶν προσηρμοζόμενον εἰς τὸ κράνος αὐτῶν. Ὁ δούτης θέλων νὰ λάβῃ ἔξωθεν εἰδήσιν τινα ἢ νὰ ἀνακοινώσῃ τι εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἰσταμένους συντρόφους του στρέφει ἀπλῶς τὴν κεφαλὴν καὶ συνεννοεῖται εὐκολώτατα.

Ἡ Ἀπεστάλη εἰς Αὐστρίαν ἢ ἠλακάτη ἦν ἡ βασίλισσα τῆς Γαλλίας Μαρία Ἀντωνιέττα εἶχεν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤτις μετὰ τὴν κατατόμησιν τῆς βασιλείσσης ἐδόθη ὡς ἐνόθημα εἰς τινα τῶν κυριῶν τῆς ἀκολουθίας τῆς. Ἡ ἠλακάτη αὕτη ἰκατὰ πρῶτον ἐξετέθη ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τῷ 1867 καὶ ἀνεγνωρίσθη κοινῶς τὸ γνήσιον αὐτῆς. Εἶνε δὲ ἐξ ἐβένου ἀργυροκαλλήτου, ἢ δὲ ἄτρακτος εἶνε ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστού. Ὑπάρχει δὲ ἐπ' αὐτῆς καὶ κἀνναβίς, αὕτη ἐκείνη ἦν ἡ Ἀντωνιέττα κατέλιπεν ὅτε ἀνέστη ἵνα πορευθῇ εἰς τὴν λαίμητόμον. Ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μεταβαίνουσα ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων κτῆμα κυρίας τινός, ἣτις ἀποβίωσασα ἐκληροδότησεν αὐτὴν εἰς τινα κυρίαν Οὐγγαρίδα τιμῶσαν μέχρι λατρείας τὴν μνήμην τῆς βασιλείσσης. Καὶ ἤδη ἀπεστάλη εἰς αὐτὴν.

Οἱ Κινέζοι, οἱ δεξιώτατοι οὗτοι ἄνθρωποι, ἐφεῦρον διαφόρους κόνεις, δι' ὧν δύναται τις νὰ κατασκευάζῃ αὐτὸς τὸν οἶνον του. Ἀπλουστάτη εἶνε ἡ μέθοδος. Ῥίπτομεν μίαν δραχμίδα (πρέζαν) κόνεως τοιαύτης εἰς ποτήριον ὕδατος καὶ ἀναταράττομεν τὸ μίγμα ὅπερ πινόμενον εἶνε τὰ μάλιστα εὐάρεστον. Ἐνίοτε δὲ ἀντὶ κόνεως ἔχουσι πλακίδια ὡς τὰ τῆς σοκολάτας. Ἀρκεῖ δὲ μικρὸν τεμάχιον ὡς ἐρέβινθος εἰς ἓν ποτήριον. Γίνεται δὲ μεγίστη χρῆσις ἐν τῷ Οὐρανίῳ Κράτει καὶ οἱ κατασκευασταὶ δύνανται νὰ ποικίλωσι τὴν γεῦσιν τοῦ ξηροῦ τούτου οἴνου κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν καταναλωτῶν. Ἡμέραν τινα ἐν Παρισίοις λαίμαργός τις πρὸς ὃν προσεφέροντο σταφυλαὶ δέν τας ἔλαβεν εἰπών: «Δὲν παίρνω τὸν οἶνον μου εἰς καταπότια.» Καὶ ποῦ νὰ εἴξενεν ὁ φίλος ὅτι θὰ καταπτήσῃ νὰ μεταβληθῇ ὁ οἶνος εἰς κόνιν.

Ἡ ἱστορία τῆς πρώτης πεντηκονταετηρίδος τοῦ καθ' ἡμᾶς πολυταράχου αἰῶνος μέλλει νὰ διαφωτισθῇ ὅσον οὕτω ὑπὸ πλείστας ἐπόψεως διὰ τῆς προσεχοῦς ἐκδόσεως τῶν «Ὑπομνημάτων τοῦ πρίγκιπος Μετερνίχου», ἣν ἀνέλαβεν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς καὶ διάδοχος Ριχάρδος,

πρῶτον πρεσβευτῆς τῆς Αὐστρίας ἐν Παρισίοις. Ἡ ἐκδοσις γενήσεται συγχρόνως γερμανιστί, γαλλιστί καὶ ἀγγλιστί· χάριν δὲ μειζονος ἀσφαλείας, τὰ χειρόγραφα καὶ αἱ μεταφράσεις ἀπεστάλησαν τοῖς οἰκείοις ἐκδόταις οὐχὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἀλλὰ δι' εἰδικῶν ἀποστόλων. Αἷον περιέργον εἶνε τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ φοβεροῦ Τεπελενιώτου, ὃ διηγεῖται ὁ Μετερνίχος: «Ὅτε ὁ Ἀλῆ πασᾶς τῶν Ἰωαννίνων (λέγει ὁ Μετερνίχος) περικλεισθεὶς ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων, εἶδε προσεγγίζον τὸ οἰκτρὸν τέλος τῆς κατὰ τῆς Πύλης ἐπαναστάσεώς του, ἠθέλησε νὰ καταβάλλῃ ἐσχάτην τινα προσπάθειαν χάριν τῆς σωτηρίας του, χορηγῶν σύνταγμα εἰς τὸν λαόν του· ἀπέστειλε δὲ πρὸς ἐμὲ ἐπιστήθιον τινα φίλον του μετὰ γράμματος, ὅπερ, ἀφαιρουμένων τῶν ἐγκωμίων, εἶχε κατ' οὐσίαν ὧδέ πως. «Ἐγὼ ὁ Ἀλῆ πασᾶς, περὶ πλείστον ποιούμενος τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ μου, ἔθεβαιώθην ἐκ πείρας ὅτι τὸ ἄριστον τῆς εὐδαιμονίας ταύτης ἐχέγγυον θὰ ἦτο ἡ ἐκδοσις συντάγματος. Πειπεισμένος περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης, ἀγνοῶν ὅμως τί ἐστὶ σύνταγμα, ἵκετέω τὸν πρίγκιπα Μετερνίχον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μοὶ ἀποστείλῃ ἔμπειρόν τινα κατασκευαστὴν συντάγματος». Πρὸς τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς, ἄξεστον ἄλθανόν ἔμπορον, ἐνεχείρισα ἀπάντησιν ἐν ἣ ἔλεγον τῷ Ἀλῆ πασᾶ, ὅτι οὐδένα εἶχον πρόχειρον κατασκευαστὴν συντάγματος· ἐπειδὴ ὅμως ὁ βεζύρης ἐπεδειξατο τοσαύτην πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνην σπεύδω καὶ ἐγὼ, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης, νὰ συμβουλευσῶ αὐτῷ ὅτι τὸ ἄριστον σύνταγμα τῶν Ἀλθανῶν θὰ ἦτο ἡ ὑποταγὴ αὐτῶν εἰς τὴν Πύλην. Ὅτε ὁ κομιστὴς τοῦ γράμματός μου ἐπανήλθεν εἰς Ἰωάννινα, οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἤδη κύριοι τῆς πόλεως, ἐπομένως ἡ ἐμὴ συμβουλὴ ἀπέβη πάντη περιττή».

Ἐπιπλοποῖς τις ἐν Τεργέστη κατασκευάσεν ἐσχάτως ἐπιπλα ἐνός κοιτῶνος, συγκείμενα ἐκ μιᾶς κλίνης μετὰ σκιάδος, ἐνός διβανίου, ἐνός πλυντήρος, ἐνός καθρέπτου, ἐνός γραφείου, ἐνός ἀνακλίντρου, σκιμπόδων κτλ. Ἐντὸς ἡμισείας ὥρας τὰ ἐπιπλα ταῦτα κατατέμνονται εὐχερέστατα εἰς μυρία τεμάχια καὶ κατατίθενται ἐντὸς τῆς κλίνης, ἣτις πάλιν περικλείεται ἐντὸς ξυλίνης θήκης ἐχούσης μῆκος δύο μέτρων καὶ πλάτος ἐνός. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη δύναται νὰ καταστῇ χρησιμωτάτη εἰς τοὺς μεταβάλλοντας συχνάκις τόπον διαμονῆς ἢ ταξιδεύοντας εἰς μέρη, ἔνθα ἔλλειπουσιν αἱ ἀνέσεις τοῦ πεπολιτισμένου βίου.

Ὁ λόρδος Παλμερστών προσεκλήθη ποτὲ εἰς τὴν μικρὰν κώμην Hampshire, ἵνα προεδρεύσῃ δημοτικῆς πανηγύρεως. Μαθὼν τοῦτο κερδοσκοπὸς στενογράφος καὶ συνεργάτης δύο ἐφημερίδων ἔσπευσεν ἐκεῖ καὶ ἔστη πλησίον τοῦ τόπου ἔνθα ἐμελλε νὰ καθίσῃ ὁ δεῖνός διπλωμάτης. Μετὰ

τὴν ληξίν τῆς ταλετῆς διένειμεν ὁ Παλμερστὸν τὰ βραβεῖα εἰς εἰκοσι κόρας καὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἀμαξάν του ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς Λονδίνον. Ὁ στεφανογράφος ὅμως ἀνοίξας τὴν θύραν τῆς ἀμάξης εἶπε: Μυλόρδε, δὲν ἐμπορεῖτε νὰ ἀναχωρήσητε.» — Διὰ τί; — Διότι ἐγὼ ἦλθον ἐπίτηδες ἐκ Λονδίνου ἵνα ἀκούσω καὶ δημοσιεύσω τὸν λόγον ὃν ἤλπισα ὅτι βεβαίως ἠθέλετε ἐκφωνήσει. Ἐπειδὴ δὲ τὴν φροῶν ταύτην ἐράνητε ἰχθύος ἀφωνότερος, ἐγὼ αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν προσβεβλημένον κατὰ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ὑπόληψίν μου παρεκτός τῆς ζημίας ἦν πάσχουσι τὰ ὑλικά μου συμφέροντα. Ὁ μέγας διπλωμάτης μειδιάσας κατέβη ἀπὸ τῆς ἀμάξης καὶ ποιήσας νεῦμα εἰς τὴν διαλυρομένην ἤδη συνέλευσιν ἀπήγγειλεν ἐκ τοῦ προχείρου μακρὸν λόγον περὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν γυναικῶν.

Ἐπιστήμων τις ἔλαβε τὴν ὑπομονὴν νὰ ποιήσῃ μικροσκοπικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν ὠν τῶν ὀστρέων καὶ εὔρεν ὅτι ἐν μόνον ὀστρεον δύναται νὰ γεννήσῃ 1,200,000 νεογνά. Ἐὰν μὴ ἐκωλύετο πολυειδίως ἢ ταχεῖα διάδοσις τῶν ζώων τούτων, ὅλος ὁ ὠκεανὸς μετὰ τινα ἔτη θὰ ἦτο λίαν στενὸς ὥστε νὰ τὰ χωρήσῃ. Ἐκτὸς τῆς κατ' ἔτος ἐν Ἑυρώπῃ καταναλισκομένης ἀναρίθμου τῶν ὀστρέων πληθῆος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης, διατρίβουσι μυριάδες πειναλέων νηκτῶν τρεφόμενων ἐκ τῶν ὀστρέων καὶ διατηρούντων οὕτω τὴν ἰσορροπίαν τῶν κατοίκων τοῦ ὠκεανοῦ.

Κατὰ τὸ 1874 ἡ Ἑλβετία κατήργησε τὴν θανατικὴν ποινὴν. Ἐπειδὴ δὲ παρετηρήθη, ὅτι ἔκτοτε τὰ ἐγκλήματα διεδέχοντο ἄλληλα πολὺ συχνότερον ἢ πρὶν, καὶ ἰδίως ἐν τοῖς ἀγροτικαῖς καντονίαις, πολλὰ τούτων εἰσήγαγον ἐκ νέου τὴν θανατικὴν ποινὴν.

Ἐὰν μὴ κανονισθῇ τὸ ἐν Ἀφρικῇ κυνήγιον τῶν ἀγρίων θηρίων, γράφει ἐφημερίς τις, ἐνδέχεται μετὰ τινα ἔτη νὰ ἐκλίπῃ παντελῶς ἡ γενεὰ τῶν λεόντων, τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν καμηλοπαρδάλων, ζώων λίαν βραδέως, ὡς γνωστὸν, πληθυνομένων. Τῶν ζώων τούτων ὁ ὄλεθρος εἶνε μὲν πρόσφορος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπιφέρει ὅμως ἄλλην ζημίαν οὐχὶ μικράν. Τὰ βοτανολόγα ζῶα ὑπὲρ τὸ μέτρον πολλαπλασιαζόμενα ἀποβαίνουσιν ἀληθῆς τῆς χώρας πληγὴ καὶ μάλιστα, διότι κατατρῶγουσιν ὅλον τὸν σίτον καὶ τοὺς καρπούς.

Ἡ μεγίστη ὑπόγειος σήραξ (tunnel) τοῦ κόσμου εἶνε ἡ ἐν τοῖς μεταλλείοις τῆς οὐγγρικῆς πόλεως Schemnitz ὑπάρχουσα. Ἡ κατασκευὴ αὐτῆς ἤρξατο τῷ 1782, ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ τοῦ Β', οὗ τινος φέρει τὸ ὄνομα, ἀπεπερατώθη δὲ τῇ 5 Σεπτεμβρίου τοῦ 1878. Τὸ ὅλον μῆκος τῆς ὑπογείου σήραγγος τοῦ Κενισίου ὄρους εἶνε 12,233 μέτρων, τὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἀγρίου Γοθάρδου 14,920 καὶ τῆς τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Β'

16,548 μέτρων. Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς ὑπογείου σήραγγος τοῦ Ἰωσήφ Β' ἀνήλθεν εἰς 4,599,000 φλωρίνια, ἧτοι 44,497,500 φράγκα. Πρὸς κατανόησιν τοῦ μήκους τῆς σήραγγος ταύτης σημειοῦμεν ὅτι, τοῦτο εἶνε ἀκριβῶς περὶπου διπλάσιον τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ διαστήματος. Ὡς γνωστὸν, τὸ μῆκος τῆς ἑδοῦ Πειραιῶς εἶνε 8 σταδίων, ἧτοι 8000 μέτρων.

Τῇ 30 ἀπριλίου ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας κατέβαλε τὸν θεμέλιον λίθον πρὸς ἀνέγερσιν νέου πανεπιστημίου ἐν Οὐψάλα· ἀπήγγειλε δὲ τὰ ἑξῆς: «Σήμερον τὸ ἐν Οὐψάλα ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον τελεῖ ὑψηλὴν πανήγυριν, ἧς τὸν σκοπὸν αἰσίως ἐξαγγέλλει ἡ πρωτὰ τῆς συμπληρωθείσης πέμπτης ἑκατοντατηρίδος ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Σήμερον καταβάλλεται ὁ θεμέλιος λίθος πρὸς ἀνέγερσιν νέου ἀκαδημαϊκοῦ κτιρίου, δωρεὰς γενναίας τοῦ σουηδικοῦ λαοῦ. Ἐκ καρδίας εὐχομαι, ἵνα ἐντὸς αὐτοῦ ἀδιαλείπτως ἐπικρατῇ καὶ ἀμαξίη πίστις, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ γνώσεως· ἐπιστήμη, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ πίστεως· ἐμβριθὴς καὶ πολυμερὴς ἔρευνα, ἀλλὰ πάντοτε ὀρωμένη ἐξ ἀγνοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν σοφίαν· σὺν τούτοις δὲ πάντα τὰ γενναῖα ἔργα τῆς διανοίας! Εἴθε νὰ εἰσακουσθῶσιν αἱ εὐχαί μου! Τότε δὴ θὰ ἀναβλύσῃ ἐντεῦθεν πηγὴ ἀνεξάντλητος φωτὸς, δυνάμεις, εὐημερίας. Γένοιτο!»

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ ΟΦΕΛΙΜΟΙ

1.

Οἰκονομικὸν μέσον δι' οὗ δύναται τις νὰ καθιστῇ ἀργυρόσειπνα σκεύη ἐκ κρυστόφλ, βουόλις, χαλκοῦ, λευκοῦ μετάλλου κλπ. καὶ νὰ καθαρῖξῃ καὶ διατηρῇ λάμποντα ἀργυρᾶ ἀντικείμενά.

Καθάρισον πρῶτον καλῶς ἕκαστον σκεῦος καὶ τρίψον αὐτὸ δι' ὑγροῦ πανίου, εἰς τὸ ὅποιον θέσεις μίαν δραχμίδα (πρέξαν) ἐκ τῆς ἐπομένης κόνεως, κατασκευασθῆσομένης ἐν φαρμακείῳ¹: [4 gramme de nitrate d'argent, 2 grammes de cyanure de potassium et 5 grammes de craie: 1 γραμμᾶριον νιτρικοῦ ἀργύρου, 2 γραμμᾶρια κυανούχου καλίου καὶ 5 γραμμᾶρια κρητίδος]. Μετὰ ταῦτα καθάρισον αὐτὸ διὰ στεγνοῦ πανίου καὶ τρίψον αὐτὸ ἐκ νέου ὅπως λάβῃ τὴν δέουσαν λάμψιν.

[Brevet d' invention 143413: MM. Bonnot et Portet, 15 nov. 1876. Bulletin de la Société chimique de Paris.]

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΧΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐάν ποτε ἐπέλθῃ σοι κατὰ νοῦν, υἱέ μου, (εἰλεγε πατὴρ περίφροντις πρὸς τὸν υἱόν του) νὰ νυμφευθῆς χήραν, ἐκλεξόν τοῦλάχιστον ἐκεῖνην ἧς ὁ ἀνὴρ καταδικάσθη εἰς τὸν δι' ἀγχόνος θάνατον· τοῦτο μόνον τὸ ὄνειδος θὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ λησμονήσῃ τὸν πρῶτόν της ἀνδρα, καὶ νὰ μὴ ποιήσῃ προσβλητικὰς καὶ δυσχερέτους παραβολὰς μεταξὺ σοῦ καὶ ἐκεῖνου.

1. Ἡ κόνις αὕτη πρέπει νὰ κατασκευάζηται ἐν φαρμακείῳ, διότι τὸ κυανούχον κάλιον εἶνε οὐσία δηλητηριώδης.